

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIE NR. 1194/2017
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 10 OCTOMBRIE 2017
COMPLETUL COMPUS DIN:
PREȘEDINTE CLAUDIA POPESCU
JUDECĂTOR SMARANDA CLAUDIA MAFTEI
JUDECĂTOR LĂCRĂMIOARA MOGLAN
GREFIER VIORICA ZAHARIA

Pe rol judecarea cauzei în materia contencios administrativ și fiscal privind recursurile declarate de recurent-pârât Consiliul Local al Municipiului Piatra Neamț și recurentul-reclamant Căpitanu C. Paul, împotriva sentinței civile nr. 285/C din 8.02.2017 pronunțată de Tribunalul Neamț în dosarul nr. 2359/103/2016, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns consilier juridic Ștefan Dragoș Eduard pentru recurentul-pârât și recurentul-reclamant Căpitanu C. Paul personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul oral asupra cauzei de către grefier, după care:

Consilier juridic Ștefan Dragoș Eduard pentru recurentul-pârât depune la dosar extrasul de cont „conform cu originalul” prin care s-a achitat taxa judiciară de timbru.

Recurentul-reclamant Căpitanul C. Paul precizează că a depus întâmpinare (fila 18 ds.) dar din eroare a numit-o răspuns la întâmpinare. De asemenea depune răspuns la întâmpinare și dovada comunicării răspunsului la întâmpinare și recurentului-pârât.

Consilier juridic Ștefan Dragoș Eduard depune la dosar proiectul de hotărâre al Consiliului local Municipal Piatra Neamț din 28 septembrie 2017, care are la bază o cerere a reclamantului, prin care solicită schimbarea destinației din apartament în cafenea și atât. De asemenea depune la dosar, în copie, cererea reclamantului. Arată că i-a fost respinsă solicitarea reclamantului prin care dorea schimbarea destinației în cafenea și pizzerie.

Reclamantul Căpitanu C. Paul precizează că acel proiect de hotărâre se referă de fapt la o altă situație care nu face obiectul prezentei cauze, precizând că se judecă cu Consiliul local pentru o pizzerie cafenea care nu a fost aprobată. Paralel cu acest recurs a încercat să reia procedura pentru un alt PUD.

Arată că a depus o cerere prin care solicită admiterea probei cu înscrisuri. Se înmânează și reprezentantului recurentului-pârât un exemplar.

Consilier juridic Ștefan Dragoș Eduard nu solicită termen pentru studierea acestor înscrisuri.

Nemaifiind alte cereri, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Recurentul-reclamant Căpitanu C. Paul arată că în ceea ce privește hotărârea instanței de fond, aceasta în baza art. 18 din Legea 554/2004 a analizat corect și a constatat abuzul de putere al celor din Consiliul local, fapt pentru care a anulat hotărârea de consiliu local, dar apreciază că în baza aceluiași articol instanța putea să oblige Consiliul local să elibereze o altă hotărâre, fapt pentru care a formulat prezentul recurs.

Cu privire la daunele morale apreciază că sunt mult prea mici, fapt ce face să se perpetueze această situație în rândul Consiliului local. De asemenea, având în vedere că instanța de fond nu a admis o parte din cheltuielile de judecată, solicită admiterea cheltuielilor de judecată.

Consilier juridic Ștefan Dragoș Eduard pentru pârât solicită admiterea recursului formulat de acesta. Arată că hotărârea instanței de fond este superficială, fiind dată cu aplicarea greșită a legii.

Instanța de fond a reținut excesul de putere prin care Consiliul local ar fi respins documentația de urbanism. Instanța de fond a reținut în ce privește hotărârea de Consiliu local, lipsa unei motivări în ce privește votul exprimat. Această motivare instanța de fond a căutat-o în procesul-verbal al ședinței de Consiliu local, reținând că nu există această motivare. Aceasta este o greșeală a instanței de fond, întrucât motivarea hotărârii de consiliu nu trebuie căutată în procesul-verbal al ședinței de Consiliu local ci în cadrul legal. Arată că în OG nr.100/2016 care modifică legea de urbanism, prin care erau reglementate obligațiile consilierilor de a-și motiva votul exprimat în ce privește o hotărâre de consiliu, dar această ordonanță a fost aplicabilă pentru o perioadă foarte scurtă de timp, speța de față neregăsindu-se în timpul aplicării acesteia. Ulterior momentului exercitării votului, instanța de fond a căutat din nou o motivare fără să observe Hotărârea de Consiliu local nr. 216/2010 care se află la dosarul de fond – fila 20, în care este reglementată foarte clar politica Consiliului local în ce privește schimbarea destinației unui spațiu, și anume schimbarea destinației spațiilor proprietate personală aflate în locuințe colective, nu se poate face decât în spațiile având destinația de alimentație publică din construcție. Precizează că toate spațiile care au înălțimea de 3 metri, pot fi accesate destinației de alimentație publică, nefiind însă cazul reclamantului. Arată că schimbarea destinației locuinței poate fi făcută doar locuințelor individuale casă pe pământ.

Mai mult, anterior HCL 216/2010 este o altă hotărâre a Consiliului local a fost emisă în același sens, arătând care este politica Consiliului local în ce privește schimbarea destinației locuințelor.

Având în vedere toate acestea consideră că sub nicio formă nu poate fi reținut excesul de putere al Consiliului local. De asemenea arată că în ceea ce privește avizele comisiilor de specialitate acestea au un caracter consultativ și nici nu au baza de date a tuturor hotărârilor de consiliu pe care o are consiliu local.

Cu privire la recursul formulat de reclamant, solicită respingerea acestuia, considerând că obligarea Consiliului local la aplicarea unui PUZ este exces de putere. Ceea ce poate fi aprobat se referă strict la cafenea și nu la pizzerie.

Reclamantul Căpitanu C. Paul arată că a cerut expres schimbarea destinației din apartament de locuit în spațiu de cafenea și pizzerie, i s-a cerut documentație în acest sens, i s-a eliberat certificat de urbanism specific pentru pizzerie și cafenea, urmând toți pașii pe care trebuia să-i urmeze și a ajuns în faza finală unde, având în vedere motivarea hotărârii nu i s-a aprobat PUD-ul. Arată că are aprobare de la Inspectoratul în Construcții de la Direcția Sanitară, proiectul a fost verificat, având toate actele în regulă.

Față de toate acestea solicită respingerea recursului formulat de recurentul-pârât.

Consilier juridic Ștefan Dragoș Eduard pentru pârât depune concluzii scrise.

S-au declarat dezbaterile închise cauza rămânând în pronunțare.

INSTANȚA deliberând

Asupra recursurilor de față constată următoarele:

Prin sentința nr. 285/C/8.02.2017, pronunțată de Tribunalul Neamț în dosarul nr. 2359/103/2016, au fost respinse, ca inadmisibile, capetele de cerere privind recunoașterea dreptului pretins, în sensul de a se aproba ca fiind legal întocmit Planul Urbanistic de Detaliu (P.U.D.) - Schimbarea destinației din apartament de locuit în spațiu pentru alimentație publică tip cafenea și pizzerie și extinderea acestuia 4 m, admiterea cererii de aprobare a P.U.D.- Schimbarea destinației din Apartament de locuit în spațiu pentru alimentație publică tip cafenea și pizzerie și extinderea acestuia și obligarea Consiliul Local al Municipiului Piatra Neamț să emită o H.C.L. de aprobare a P.U.D.- Schimbarea destinației din apartament de locuit în spațiu pentru alimentație publică tip cafenea și pizzerie și extinderea acestuia.

A admis, în parte, acțiunea formulată de reclamantul Căpitanu C. Paul, în contradictoriu cu pârâtul Consiliul local al municipiului Piatra Neamț și a anulat Hotărârea Consiliului local al municipiului Piatra Neamț nr. 174 din data de 26.05.2016, privind

respingerea P.U.D. - Schimbarea destinației din apartament de locuit în spațiu pentru alimentație publică tip Cafenea și Pizzerie și extinderea acestuia, situat în Piatra Neamț, str. 22 Decembrie, bloc B2, sc. C, ap. 44. A admis, în parte, cererea reclamantului de obligare a pârâtului la plata de daune morale și a obligat pârâtul să plătească reclamantului suma de 10.000 lei, cu titlu de daune morale. A obligat pârâtul să plătească reclamantului suma de 350 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut următoarele:

Cu privire la excepția inadmisibilității, a reținut dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. c) și f), art. 8 alin. 1 și art. 18 alin. 1 și 2 din Legea nr. 554/2004 și faptul că reclamantul solicită, pe lângă anularea, în tot, a Hotărârii Consiliului local al municipiului Piatra Neamț nr. 174 din data de 26.05.2016, privind respingerea P.U.D.- Schimbarea destinației din apartament de locuit în spațiu pentru alimentație publică tip Cafenea și Pizzerie și extinderea acestuia, situat în Piatra Neamț, str. 22 Decembrie, bloc B2, sc. C, ap. 44 și recunoașterea dreptului pretins, în sensul de a se aproba ca fiind legal întocmit Planul Urbanistic de Detaliu (P.U.D.) și obligarea Consiliul local al municipiului Piatra Neamț să emită o H.C.L. de aprobare a P.U.D.- Schimbarea destinației din apartament de locuit în spațiu pentru alimentație publică tip cafenea și pizzerie și extinderea acestuia. A reținut că admiterea cererii de aprobare a P.U.D. și obligarea pârâtului Consiliului local de emitere a H.C.L de aprobare a PUD exclude controlul judecătoresc întemeiat pe prevederile Legii contenciosului administrativ, reprezentând o imixtiune în competențele și atribuțiile legale ale autorităților administrației publice locale.

Pe fondul cauzei a reținut că prin Hotărârea Consiliului local al municipiului Piatra Neamț nr. 174 din data de 26.05.2016, s-a respins P.U.D. - Schimbarea destinației din apartament de locuit în spațiu pentru alimentație publică tip Cafenea și Pizzerie și extinderea acestuia, situat în Piatra Neamț, str. 22 Decembrie, bloc B2, sc. C, ap. 44, proprietatea reclamantului Căpitanu Paul Cristinel.

A reținut că în preambulul H.C.L. nr. 174/26.05.2016, se menționează următoarele:

- Văzând referatul de aprobare înregistrat sub nr.8.054 din 12.05.2016, prin care Viceprimarul desemnat - **d-nul Dragoș CHITIC propune aprobarea P.U.D. - Schimbarea destinației din apartament de locuit în spațiu pentru alimentație publică tip Cafenea și Pizzerie și extinderea acestuia, situat în Piatra Neamț, Piața 22 Decembrienr.3, bl. B2, sc. C, Ap.44;**

- Examinând raportul de specialitate înregistrat sub nr. 8.056 din 12.05.2016, prin care **Direcția de Urbanism și Cadastru susține aprobarea P.U.D. - Schimbarea destinației din apartament de locuit în spațiu pentru alimentație publică tip Cafenea și Pizzerie și extinderea acestuia, situat în Piatra Neamț, Piața 22 Decembrienr.3, bl. B2, sc. C, Ap.44;**

- Ținând cont de **raportul favorabil al comisiei de specialitate nr.2 al Consiliului Local...**

Tribunalul a apreciat că prin respingerea cererii formulate de reclamantul Căpitanu Paul Cristinel, de schimbare a destinației imobilului din spațiu de locuit în spațiu comercial, deși comisiile de specialitate, respectiv Direcția de Urbanism și Cadastru și Comisiei de specialitate nr. 2 a Consiliului Local, **au dat aviz favorabil**, pârâtul a săvârșit un **exces de putere**, așa cum este definit de art.2 lit. n din Legea nr.554/2004, ca fiind exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor.

Din Procesul-verbal încheiat la data de 26.05.2016 în ședința ordinară a Consiliului Local al Municipiului Piatra Neamț, nu rezultă un **motiv obiectiv** pentru care aprobarea P.U.D de schimbare a destinației imobilului din spațiu de locuit în spațiu comercial, să nu fie posibilă, cum ar fi lipsa documentației prevăzute de lege sau existența unor avize nefavorabile.

În aceste condiții, este evident că opțiunea consilierilor locali, care au votat împotriva adoptării unui act administrativ cu încălcarea drepturilor reclamantului – dreptul acestuia de a beneficia de același tratament aplicat altor persoane aflate în situații similare, **a fost exercitată cu exces de putere.**

A reținut că dreptul de apreciere al autorității locale, exercitat cu exces de putere, prin încălcarea drepturilor și intereselor reclamantului, poate constitui temei al atragerii răspunderii autorității publice sub forma obligării acesteia la plata de daune morale către persoana astfel vătămată. A reținut că, în principiu, cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, cuantumul daunelor morale stabilindu-se prin apreciere, ca urmare a aplicării de către instanța de judecată a criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cel în cauză, în plan fizic și psihic, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, aceste criterii fiind subordonate conotației aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs.

Din probele administrate în cauză tribunalul a reținut seriozitatea intenției reclamantului de a edifica, în orice condiții, un astfel de proiect, că pârâtul s-a manifestat cu exces de putere, că a creat, prin atitudinea sa, o stare de incertitudine, încălcând dreptul de proprietate și folosință al reclamantului, diminuându-i patrimoniul, lipsindu-l de un beneficiu pecuniar viitor, pe care l-ar fi putut realiza prin realizarea obiectivului de alimentație publică, instanța apreciind că suma de 10.000 lei reprezintă o satisfacție echitabilă suficientă pentru prejudiciul suferit.

Împotriva acestei sentințe au declarat **recurs** ambele părți.

Recurentul-reclamant a arătat în motivarea recursului că art. 18 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 îi conferea instanței abilitatea de a obliga autoritatea locală să emită un act administrativ și, prin urmare, Consiliul local putea fi obligat să emită o hotărâre pentru aprobarea P.U.D. – Schimbarea destinației din apartament în spațiu pentru alimentație publică, tip cafenea și pizzerie și extinderea spațiului cu 4m. Consideră că instanța a nesocotit dispozițiile art. 18 alin. 1 din legea nr. 554/2004, prin faptul că pronunțând o hotărâre de anulare a unui act administrativ, trebuia să oblige pârâtul să elibereze un nou act.

În ceea ce privește daunele morale, arată că sunt cauzate de refuzuri, tergiversări, făcute cu scopul întârzierii realizării investiției. Susține că a fost afectat emoțional prin hotărârea de respingere a P.U.D. și că în raport de nivelul său de pregătire și de cultură generală a perceput la un nivel mult mai ridicat presiunea psihologică indusă prin neaprobarea P.U.D. Susține că a fost lipsit de un beneficiu pecuniar viitor, beneficiu pe care l-ar fi putut realiza prin finalizarea obiectivului de alimentație publică. A prezentat și un calcul pentru beneficiul realizat, luând în calcul o medie a profitului exagerat de modestă de 466 li/zi, astfel că profitul pe 60 de luni ar fi fost de 840.000 lei. Consideră că instanța i-a acordat o sumă modică cu titlul de daune morale.

Susține că instanța nu a luat în considerare toate cheltuielile de judecată, respectiv pe cele ocazionate de tehnoredactare și realizare de copii xerox.

Intimatul Consiliul local al mun. Piatra Neamț a formulat întâmpinare la recursul declarat de reclamant, prin care a arătat că instanța pronunțând o hotărâre de anulare a unui act administrativ, nu avea obligația automată și corelativă de a obliga la emiterea unei hotărâri de consiliu local pentru aprobarea PUD, ci, eventual, la obligarea emitentului să reanalizeze actul, ținând cont de viciile constatate de instanță. În situația reanalizării PUD subzistă condiția respectării politicii de urbanism și a prevederilor din hotărârile de consiliu ce vizează acest domeniu.

În ceea ce privește daunele morale arată că este neîntemeiat capătul de cerere referitor la acordarea daunelor morale de 165.000 lei, neexistând la dosar nici un probatoriu care să susțină acest capăt de cerere. Argumentele invocate de reclamant vizează chestiuni necuantificabile într-o manieră exactă și nu pot fi primite în sensul fixării unui anumit cuantum.

Recurentul-reclamant a formulat răspuns la întâmpinare, prin care a susținut că a respectat procedura reglementată de HCL nr. 216/2010, că nu ar fi fost date avizele de specialitate dacă proiectul ar fi avut vreo deficiență. Consideră că votul în cadrul ședințelor consiliului local se acordă în funcție de prietenii și interese și că proiecte asemănătoare au fost aprobate în aceeași ședință de consiliu local.

În ceea ce privește daunele morale, arată că acordarea unor sume mici vor determina intimata ca și pe viitor să-și mențină atitudinea de a nu se conforma legii, de a admite sau respinge proiecte de hotărâri după bunul plac, fără a da socoteală nimănui.

Recurentul-pârât a arătat în motivarea recursului că avizele favorabile emise de comisiile de specialitate au un caracter consultativ, legislativul local nefiind ținut de acestea în aprecierea oportunității unui proiect de hotărâre. Susține că instanța, în mod eronat, a reținut că în adoptarea actului administrativ nu a existat un motiv obiectiv. Invocă HCL nr. 216/2010 privind unele măsuri pentru schimbarea destinației spațiilor comerciale din mun. Piatra Neamț, potrivit căreia schimbarea destinației în spații pentru alimentație publică este permisă doar pentru spațiile comerciale existente din construcție la parterul blocurilor de locuințe colective. Precizează că regimul de înălțime al spațiilor cu destinația de spațiu comercial din construcție este diferit de cel al spațiilor de locuit, respectiv 3m față de 2,5 m, aspect care influențează funcționalitatea imobilului, cel mai evident fiind cel legat de capacitatea de ventilare și care nu poate fi modificat. Menționează că HCL nr. 216/2010 a fost depusă la dosarul cauzei, însă nu a fost reținută de instanța de fond.

Susține că în spiritul principiului autonomiei locale, reglementat de Legea nr. 215/2001, autoritatea deliberativă a unității administrativ-teritoriale dispune de o marjă de apreciere asupra oportunității adoptării actelor administrative. Precizează că aleșii locali sunt independenți în exercitarea votului, neexistând o prevedere legală prin care să se instituie obligația de motivare sau de justificare a actului.

Intimatul-reclamant a formulat întâmpinare la recursul declarat de pârât, prin care arată că oportunitatea unui act administrativ, dacă actul administrativ a fost emis cu exces de putere. Arată că nu a fost indicat un motiv obiectiv pentru care a nu a fost aprobat P.U.D.-ul, că nu a ținut cont de art. 2 din HCL nr. 216/2010 și că anexa 2 la HCL nr. 216/2010, care reglementează procedura pentru aprobarea schimbării destinației spațiilor comerciale existente din construcție la parterul imobilelor de locuințe colective și a spațiilor cu orice destinație din imobile proprietate individuală, parțial sau total, în spații de alimentație publică, cuprinde tipurile de unități de alimentație publică din mun. Piatra Neamț pentru care se aprobă schimbarea destinației și la pct. 2 este menționat Pizzerie, iar la pct. 3 Cafenea.

Recurentul-pârât a formulat întâmpinare prin care a arătat că nici la momentul emiterii hotărârii și nici în momentul de față nu există obligația de a motiva votul. Susține că această motivare are un caracter implicit, sub forma unei justificări ulterioare, în urma unei solicitări exprese, în cursul efectuării cercetării judecătorești. Arată că intimatul-reclamant nu se încadrează în categoriile reglementate de art. 2 din HCL nr. 216/2010, întrucât nu deține nici spațiu comercial existent din construcție la parterul imobilelor de locuințe colective și ni un imobil proprietate individuală, ci deține un apartament dintr-un imobil de locuințe colective.

Analizând recursurile declarate, prin prisma motivelor invocate și în raport de apărările formulate prin întâmpinare, Curtea reține următoarele:

Instanța de fond a reținut, în esență, că în condițiile în care în preambulul hotărârii sunt menționate referatul de aprobare a Planului Urbanistic de Detaliu întocmit de viceprimarul mun. Piatra Neamț, raportul de specialitate prin care Direcția de Urbanism și Cadastru susține aprobarea PUD, precum și avizul favorabil al comisiei de specialitate din cadrul Consiliului local, în condițiile în care din procesul verbal de ședință nu rezultă existența unui motiv obiectiv pentru care nu ar fi posibilă aprobarea PUD, hotărârea de respingere apare ca fiind dată cu exces de putere, așa cum este definit prin art. 2 lit. n din Legea nr. 554/2004.

Recurentul-pârât invocă, pe de o parte, principiul autonomiei locale, potrivit căruia autoritatea deliberativă a unității administrativ-teritoriale dispune de o marjă de apreciere asupra oportunității adoptării actelor administrative, precum și faptul că aleșii locali sunt independenți în exercitarea votului, neexistând o prevedere legală prin care să se instituie obligația de motivare sau de justificare a votului.

Cu privire la aceste aspecte invocate de recurentul-pârât Curtea reține că obligația motivării actului administrativ reprezintă o cerință de legalitate, acceptată atât pe plan intern,

cât și la nivel comunitar, constituind o garanție împotriva arbitrariului. Obligația de motivare derivă din art. 31 din Constituție - **Dreptul la informație**, care prevede:

(1) *Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngădit.*

(2) *Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.*

La nivel european, obligația de motivare a actului administrativ este reglementată de art. 296 TFUE, care la alin. 2 prevede *actele juridice se motivează și fac trimitere la propunerile, inițiativele, recomandările, cererile sau avizele prevăzute în tratate.*

Motivarea unei decizii administrative nu poate fi limitată la considerente legate de competența emitentului, ci trebuie să conțină și elementele de fapt și de drept care să permită, pe de o parte, destinatarilor să cunoască și să evalueze temeiurile deciziei, iar pe de altă parte, să facă posibilă exercitarea controlului de legalitate, având astfel posibilitatea de a verifica elementele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ. Autoritatea beneficiază de un drept de apreciere în ceea ce privește oportunitatea unui act, însă dreptul de apreciere trebuie exercitat în limitele impuse de lege și trebuie motivată măsura luată, pentru a exclude posibilitatea ca administrația să ia decizii arbitrare, abuzive. În ceea ce privește actul administrativ individual, dreptul de apreciere al autorității este limitat doar la îndeplinirea condițiilor impuse de lege pentru solicitant sau pentru cel căruia îi este destinat actul.

În condițiile în care din conținutul actului nu rezultă ce condiții nu sunt îndeplinite de către solicitant, actul apare ca fiind emis cu exces de putere.

Nu pot fi reținute susținerile recurentului-pârât în sensul că obligația de motivare a actului intervine ulterior, doar în cursul soluționării acțiunii în anularea hotărârii de consiliu. Actul administrativ trebuie motivat în momentul emiterii, pentru a da posibilitatea destinatarului unui asemenea act să cunoască temeiurile de fapt și de drept și să aprecieze asupra oportunității formulării unei acțiuni în anulare.

De asemenea, nu pot fi reținute nici susținerile recurentului-pârât asupra incidenței HCL nr. 216/2010 în cauză și nici criticile referitoare la faptul că instanța de fond nu a reținut această hotărâre, deși a fost depusă la dosar. Incidența acestei hotărâri putea fi evaluată de instanță numai dacă această hotărâre ar fi fost invocată în cuprinsul hotărârii și ar fi stat la baza emiterii acesteia. Cum din hotărârea contestată nu rezultă că la luarea deciziei au fost avute în vedere și prevederile acestui act normativ, în mod corect instanța s-a limitat în analiza legalității și temeiniciei actului la aspecte anterioare sau concomitente emiterii actului, cuprinse în actul contestat sau în documentația aferentă emiterii acestui act și nu la aspecte cu privire la care nu rezultă că au fost avute în vedere la emiterea actului.

Pentru aceste considerente, Curtea reține că hotărârea instanței de fond de anulare a hotărârii consiliului local privind respingerea planului urbanistic de detaliu este legală și temeinică, iar motivele de recurs invocate de recurentul-pârât cu privire la acest capăt de cerere sunt neîntemeiate.

În ceea ce privește motivul de recurs invocate de recurentul-reclamant prin care critică soluția de respingere ca inadmisibil a capătului de cerere privind obligarea autorității la eliberarea planului urbanistic de detaliu, conform documentației depuse spre aprobare, Curtea reține că este neîntemeiat, întrucât hotărârea consiliului local a fost anulată pentru motive formale; nu a fost analizată îndeplinirea condițiilor pentru aprobarea planului urbanistic de detaliu pentru a putea fi obligată autoritatea publică locală la emiterea unei hotărâri de aprobare. De altfel, chiar reclamantul în acțiunea introductivă a invocat nemotivarea actului, arătând că în lipsa motivării nu a putut să cunoască dacă proiectul este incomplet, dacă a fost întocmit cu încălcarea legislației sau dacă trebuie modificat pentru a fi aprobat.

În ceea ce privește daunele morale, Curtea reține că instanța de fond a apreciat cuantumul acestora de o manieră rezonabilă, în măsură a-i compensa prejudiciul reclamantului creat prin starea de incertitudine generată de atitudinea autorității, precum și prin manifestarea unei conduite aparent discreționare a autorității în lipsa unei minime justificări a măsurii luate. În cuantificarea daunelor morale nu poate fi avut în vedere

beneficiul nerealizat, întrucât prejudiciul moral este dauna care atinge interesele nepatrimoniale și neeconomice ale persoanei, lezând drepturile personalității, ori beneficiul nerealizat este o pagubă materială, nesolicitată de către reclamant prin acțiune.

În ceea ce privește cheltuielile de judecată, având în vedere soluția de admitere în parte a acțiunii, precum și dispozițiile art. 453 alin. 2 Cod procedură civilă, Curtea constată că au fost acordate cheltuieli într-un quantum adecvat.

Pentru toate considerentele expuse, în temeiul art. 496 Cod procedură civilă, Curtea va dispune respingerea ambelor recursuri ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E:**

Respinge ambele recursuri declarate de recurentul-pârât Consiliul Local al Municipiului Piatra Neamț cu sediul în Piatra Neamț, str. Ștefan cel Mare nr.6-8, jud. Neamț și recurentul-reclamant Căpitanu C. Paul, cu domiciliul în Piatra Neamț, str. 22 Decembrie nr.3, bl.B2.sc.C, ap.44, împotriva sentinței civile nr. 285/C din 8.02.2017 pronunțată de Tribunalul Neamț în dosarul nr. 2359/103/2016, ca nefondate.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 10.10.2017.

**PREȘEDINTE,
CLAUDIA POPESCU**

**JUDECĂTOR,
SMARANDA CLAUDIA
MAFTEI**

**JUDECĂTOR,
LĂCRĂMIOARA
MOGLAN**

**GREFIER,
VIORICA ZAHARIA**

Red.s.Maria Ivănușcă
Red.d.r./tehnored./L.M./16.11.2017
VZ/16.11.2017
ex.4

